

HOQUEI SOBRE GEL / **PUIGCERDÀ** -
27 abril 2022 2.00 h

IGNAT ZEMCHENKO L'ARTÍFEX DE LA DOTZENA COPA

L'heroi a Puigcerdà

- Ignat Zemchenko és l'artífex de la dotzena copa del club, la primera des del 2010
- El pare del davanter és ucraïnès i la mare, russa

Ignat Zemchenko en la rebuda de l'equip amb el títol **JOAN REYES**.

BORJA SÁNCHEZ - PUIGCERDÀ

Ignat Zemchenko (Kíiv, 1992) és l'autor del gol que va donar la dotzena copa al Puigcerdà, la primera des del 2010 i a Jaca quan només havien passat 20 segons de la pròrroga. Format a les categories inferiors del club aragonès, on havia jugat set anys, amb 14 anys va tornar

a Rússia per jugar a la KHL, la Lliga Continental. “El seu pare me'l va oferir aquí per canviar d'aires i és un jugador d'un nivell brutal”, explica Salva Barnola, entrenador del Puigcerdà, sobre l'arribada del davanter des de la lliga francesa. Zemchenko no és l'únic rus de l'equip cerdà perquè també hi ha el defensa Mark Skutar, a més del davanter canadenc Sean McGovern. “Fan el que els demanem, que apareguin en els moments importants. Tenim un bon grup de nacionals i s'han avingut molt al vestidor tots junts. Han ajudat molt a créixer l'equip i sobretot la base; en el seu contracte també hi ha que facin d'entrenadors i així els nens tenen aquest mirall on veure's reflectits.”

Un peu a cada costat

“Individualment és impossible, a la lliga americana per

“Està entre dues aigües. Té família a una banda i a l'altra i ho veu molt llunyà”, diu el seu entrenador

exemple n'hi ha cap a 110 i 20 equips tenen porters russos. Era inviable i també injust”, assenyala Barnola sobre la possibilitat d'apartar els jugadors de Rússia com a conseqüència de la invasió a Ucraïna. “L'Ignat té el seu pare que és ucraïnès i la mare és russa, està entre dues aigües. No ho passa bé perquè no vol entrar en conflicte, té família a una banda i a l'altra i ho veu molt llunyà. Culpa els uns i els altres i es fa estrany”, exposa l'entrenador sobre la situació que ha hagut de viure el seu jugador franquícia. “En parlem bastant i també tenim un entrenador de la base al club que és ucraïnès i la seva família ha hagut de marxar. Una part ha anat a Vitòria i l'altra a França... És dur.”

Campions a Jaca

“Hi vam arribar amb moltes ganes, sabia que era difícil i confiava que el Jaca arribés a la final. I guanyar-los a la pròrroga, com vam perdre la lliga, davant la seva afició... Recompensa la feina”, diu Barnola sobre una fase final en la final a quatre, el 16 i 17 d'abril a Jaca i en plena polèmica per la candidatura dels Jocs d'hivern. “Si es fan, benvinguts siguin. I més avui en dia, que les infraestructures es posen i es treuen i no s'hi queden per sempre, com va passar a Sarajevo”, diu el tècnic, que recorda l'obligatorietat de disposar de 13.000 localitats en l'hoquei gel. “Seria o Badalona o el Sant Jordi”, afirma, a més de destacar les instal·lacions que hi ha a Jaca des de les seves candidatures.

El títol

“Hem crescut molt, amb la pista plena, quasi mil persones cada partit i 1.200 en la final. Creixem pel que fa a la base i als socis i és un títol molt més important que la lliga. Ens quedem amb això”, diu Salva Barnola amb la copa, que permet al Puigcerdà, millor de la lliga regular (16-3), refer-se de la derrota en la final contra el Barça. “Ho hem celebrat com si fos el títol que mereixíem, que és la

l·lig. És un títol menor però dona valor a la feina de tot l'any.”